

[Poul Erik Dyrlynd]

Et meget stort antal private ansatte har også dobbeltjob. Dette bør vi huske, når der skal gøres en indsats for at reducere dobbeltjobbene.

Derfor er vi af den opfattelse, at også arbejdsmarkedets organisationer bør deltage aktivt i begrænsningen af dobbeltarbejde. Disse organisationer – og det gælder både arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne – må have en målrettet interesse i at være med til at begrænse dobbeltbeskæftigelsen. Såvel de økonomiske som de menneskelige konsekvenser af, at vi har 330.000 ledige, må være et oplagt incitament til aktivt at begrænse dobbeltbeskæftigelsen. Jeg synes, den debat og det initiativ her må være et vink med en vognstang til arbejdsmarkedet om at deltage aktivt.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Kai Dige Bach, desværre er forhindret i at være til stede i salen, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne sige følgende:

Med dette beslutningsforslag forstår jeg at SF nu vil til at registrere med det formål senere at begrænse samtlige statsansattes eventuelle dobbeltarbejde. Det vil altså sige, at alle ansatte i ministerierne, alle politibetjente, alle de DSB-ansatte m.fl. nu pænt skal redegøre for, hvad de bruger deres fritid til.

Det kunne det jo egentlig være meget spændende at få at vide. Jeg er da så nysgerrig, at jeg godt kunne lide at vide noget om, hvor flittig den danske befolkning egentlig er. Så skulle jeg alene lade mig styre af min nysgerrighed, ville jeg fluks takke ja til SF's forslag.

Hvis jeg derimod var offentligt ansat, tror jeg jeg nok, at jeg ville blive ganske harmdirrende over denne nysgerrighed – ja, lad mig bare kalde det kontrol og omklamring af min frihed, som SF lægger op til. Hvad kommer det staten ved, hvis jeg som statsansat bruger min frihed på at dele aviser eller reklamer ud for at tjene en ekstra skilling? Sagen må dog være, om de ansatte i staten passer deres arbejde tilfredsstillende, og der findes jo ganske mange mennesker, der i perioder af deres liv fint formår at arbejde mere end 37 timer om ugen. Man skal også være opmærksom på, at der er mange deltidsjob, der umuligt kan stykkes sammen til fuldtidsjob, men som alligevel skal udføres.

I Det Konservative Folkeparti har vi altid været imod unødigt kontrol og registrering, og vi frygter for, hvad SF kunne finde på at bruge en sådan kontrol af dobbeltarbejde til. Personligt kunne jeg godt frygte, at det næste bliver et totalt forbud mod at have et ekstrajob, og den tanke er skræmmende.

Vi mener, at det må være sådan, at familier, der kommer i en presset økonomisk situation, skal have mulighed for at gøre noget ved det, f.eks. ved lidt ekstraarbejde. Vi vil i hvert fald ikke være med til at tvinge familier fra hus og hjem ved at forbyde dem at bruge fritiden til at få det hele til at løbe rundt. Vi tror på, at arbejde skaber arbejde. Vi er vækstorienterede og ikke fordelingsorienterede. Selv arbejdstidsnedsættelser har aldrig skabt flere arbejdspladser. Jeg tror ikke, denne form for planøkonomi vil blive en større succes i Danmark, end det har vist sig den var andre steder. Planøkonomien har spillet fallit. Det eneste, der kan skabe dynamik i samfundet, er de markedsøkonomiske mekanismer.

Det er klart, at en alt for stor arbejdsløshed sætter tankerne i gang om, hvad vi kan gøre for at få flere i arbejde, og her barsler SF så med nogle tanker om at diktere en fordeling af arbejdet. Det tror vi ikke på, og vi vil heller ikke være med til det. Livet er jo så dejligt delt op i faser. Der er perioder, hvor man har masser af energi og virkelyst til at sætte noget i gang, mens der er andre, hvor man ønsker at bruge sine kræfter mere på hjem og familie. Derfor skal vi politikere ikke blande os i, hvor meget folk må og skal arbejde; det er de da bedst til selv at vurdere. Og oprigtigt talt tror jeg heller ikke på, at den danske befolkning vil finde sig i SF's diktat om arbejdstid, endside i et stort bureaukratisk kontrolapparat over dobbeltarbejde.

Jeg mener, forbud er af det onde, og har man ikke legal mulighed for at forbedre sin lønindkomst, bliver den eneste mulighed sort arbejde, og det har vi da vist nok af.

Begrænsning af det enkelte menneskes arbejdsindsats er en planøkonomisk løsning, som Det Konservative Folkeparti må tage skarp afstand fra.

Anders Mølgaard (V):

Da vores ordfører i denne sag ikke kan være til stede i dag, vil jeg i stedet sige et par ord på Venstres vegne.